

BRANIMIR ČOVIĆ, doktor Filoloških nauka, redovni profesor, emeritus, rođen je 17. marta 1937. godine u Sunji. 1956 godine završio je Gimnaziju u Beogradu, a 1965 diplomirao na Odsjeku za istočne i zapadne slovenske jezike i književnosti Filološkog fakulteta u Beogradu.

Za odličan uspeh u studiranju nagrađivan je godišnjim nagradama i dobio stipendiju Izvrškog veća Srbije. Diplomirao je sa prosečnom ocenom 9.35 (devet koma trideset pet). U toku 1963/64. odslužio je vojni rok. Godine 1965, dobio je stipendiju Novosadskog univerziteta za poslediplomske studije na Filološkom fakultetu u Beogradu, koje je završio sa odličnim uspehom.

Magistarski rad pod naslovom "Upotreba imperfektivnog i perfektivnog prezenta u savremenom ruskom jeziku" odbranio je oktobra 1968. g, na Filološkom fakultetu u Beogradu.

Doktorsku disertaciju "Stil istorijske proze A.N. Tolstoja" odbranio je septembra 1988. godine na Filološkom fakultetu u Beogradu pred komisijom koju su sačinjavali akademik, prof. dr Milosav Babović, prof. dr Milosava Stojnić, prof. dr Novica Petković (sve troje iz uže oblasti ruska književnost). Školsku 1968/69. proveo je na specijalizaciji na Filološkom fakultetu Moskovskog državnog univerziteta "Lomonosov", kao stipendista Vlade SSSR-a. Školsku 1964/65. bio predavač za rusku književnost na Višoj pedagoškoj školi u Beogradu (istureno odeljenje u Šapcu).

Novembra 1965. g. izabran je za asistenta za stilistiku i teoriju književnog prevodjenja na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Marta 1975. g. – za višeg stručnog saradnika za iste predmete.

Maja 1989. g. izabran je za vanrednog profesora na Katedri za ruski jezik i književnost na istom Fakultetu, a juna 1992. godine – za redovnog profesora na istoj Katedri, gde je ostao do odlaska u penziju 2001. godine.

NASTAVNI RAD. - Od izbora u zvanje asistenta B. Čović je učestvovao u gotovo svim vidovima nastave iz ruskog jezika i književnosti na Katedri za ruski jezik i književnost: od stilistike, kako praktične, tako i stilistike umetničke književnosti, kako sinhronijske, tako isto i dijahronijske, pa preko teorijske i praktične translatologije, sve do komparativne rusko-srpske književnosti, bilo kog pravca i usmerenja, sa prevashodnim usmerenjem na rusko-srpske književne i kulturne veze, pa još dalje – do retorike umetničke književnosti, kao dela opšte teorije retorike i, najposle, do brojnih pitanja teorije književnosti:

-kompozicije književnog dela (na primeru romana "Ana Karenjina" Lava Tolstoja"), motiva u književnom delu (Motiv smrti kod Ivana Bunjina i Ive Andrića), -
specifikum književnog pravca „ruska avangarda“ (Tragovi estetike i poetike avangarde u poznoj novelistici Ivana Bunjina: kategorija „impersonalnosti“ u „Tavnim drvoredima“; „Nulta tačka kulture“ u poetici ruske avangarde: „infantilizmi“ u Platonovljevoj poetici apsurdna i pitanja recepcije u drugoj kulturi“); - o odnosu faktualne i konceptualno-estetske informacije u „poetskoj slici“ kao osnovnoj jedinici književnog dela (Poetska slika; Semantička perspektiva reči i individualni stil, Poetika književnog prevođenja). Sve to zajedno je opredelilo Čovićeva buduća interesovanja za rubna, granična područja i doprinelo da se u kasnijem svom radu opredeli za područja intermedijalnih relacija, onog usmerenja u komunikologiji koji je najproduktivniji u pokušajima da se odgenetne složeni fenomen transmutacija svih vrsta u prenošenju jedne iste konceptualno-estetske informacije književno-umetničkog dela, unutar istog ili stranog jezika, kao i prevođenje iz jednog sistema znakova u neki drugi nejezički – piktografski ili kinematografski.

Doktorsku disertaciju "Stil istorijske proze A.N. Tolstoja" odbranio je 1988. godine na Filološkom fakultetu u Beogradu. Kao stipendista Vlade SSSR-a bio je na specijalizaciji na Filološkom fakultetu Moskovskog državnog univerziteta "Lomonosov"

Predavačku karijeru je počeo kao asistent za stilistiku i teoriju književnog prevodjenja na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu a 1975 godine je izabran za višeg stručnog saradnika za iste predmete.

1989 godine je izabran je za vanrednog profesora na Katedri za ruski jezik i književnost na istom Fakultetu, a juna 1992.godine – za redovnog profesora na istoj Katedri